

هنگامه ها در رفع نقیصه ها

یازدهمین هنگامه

امیرفیض-حقوقدان

مرداد ماه سال ۱۳۶۱ است مصادف با سالگرد درگذشت شاهنشاه آریامهر، جای پیام شهریارایران درالتهاب و جنب و جوش ایرانیان خالی است.

سال گذشته (سال ۱۳۶۰) سالگرد درگذشت شاهنشاه آریامهر با پیام شهریارایران از شوکت و جلال نسبی بهره مند بود که مع التاسف امسال این نصیب بردوستان شاهنشاه ارزانی نگردید.

گرچه شنیده شده است که در قاهره مراسمی بیاد آن بزرگ مردتاریخ ایران برگزار شده ولی این کافی نیست، که ملت با ملیت ایران و حق سلطنت را انتظاری دگراست.

ما، اثر مقدسی را کم میگیریم و سپس میخواهیم اثری که زاده همان اثر است، دشمنان، گرامی دارش باشند.

ما، بجای مقدس ساختن اثری که تقدسش سنت ایرانی است، کم انگاری میکنیم و چنین میپنداریم که میشود بدون آن حقیقت، بوالائی حقیقت دست یافت.

ما، اثری پر قدرت که هاله های تجسم حیاتش، بر تارک خاطره های ملت، درخشان ترین یاد هاست، بفراموشی میسپاریم و سپس به رستخیزی میاندیشیم که موتور حرکت آن جز یاد گاه های همان حقیقت چیز دیگری نیست.

ما، فراموش کرده ایم اثر مقدسی را که ورشکسته میکنیم، توان با اثربودن راز کل حقیقت گرفته ایم.

ما، باین روشها بحقیقت نمیرسیم، ماحقیقت رامیجوئیم ولی وقتی آنرا تحقیر میکنیم، فرار حقیقت را موجب میگردیم

ما، با ارائه حقیقت و دفاع از آن جزئی از حقیقت میشویم و با گریز از آن سنگرمخالفین رامستحکم میسازیم.

ما، نمیتوانیم حقیقت را در میان ملت خود فروزان سازیم جز اینکه در بیان آن شرمشار نباشیم و در راه دفاع از حقیقتی که حقیقت ایران است سر بلند و مغرور باشیم - این حقیقت است که حقیقت نیز جز این خود نمیکرد.

به روان نگران شاهنشاه آریامهر آن حقیقت پاک، که هرگز حقیقتش را کس نشناخت، درود بی پایان باد

متن از سنگر ۲۷ مرداد ۱۳۶۱

پایان یازدهمین هنگامه - به امید ادامه آن